

Projekt z dnia 28 lipca 2010 r.

Ministerstwo Finansów

Założenia

do projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy o transporcie drogowym

---

Warszawa, lipiec 2010 r.

I. SYNTETYCZNE PRZEDSTAWIENIE ZAGADNIENI:

1. Aktualny stan stosunków społecznych w dziedzinie, której dotyczyć ma projektowana ustawa

1.1 Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.), zwana dalej „ustawą VAT”, regulująca kwestie związane z opodatkowaniem podatkiem od towarów i usług stanowi implementację wspólnotowych reguł opodatkowania podatkiem VAT, tj. dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L z 2006 r. Nr 347/1 z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą VAT”.

Konieczność nowelizacji ustawy VAT wynika z obowiązku implementacji do krajowego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającej niektóre przepisy dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 10/14), zwanej dalej „dyrektywą Rady 2009/162/UE”. Państwa członkowskie zobowiązane są wprowadzić do krajowego porządku prawnego odpowiednie przepisy niezbędne do wykonania ww. dyrektywy ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r.

1.2 Konieczna jest również zmiana przepisów ustawy VAT w związku z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie C-414/07 Magoora sp. z o.o., dotyczącego interpretacji przepisów szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz. Urz. WE L 145 z 13.06.1977, str. 1, z późn. zm.) w zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia paliwa wykorzystywanego do napędu niektórych pojazdów samochodowych. Obecnie obowiązujące, w następstwie ww. wyroku TSUE, rozwiązania stwarzają pewne preferencje w rozliczeniach podatkowych VAT związanych z zakupem określonych pojazdów samochodowych, których konstrukcja praktycznie nie różni się lub różni minimalnie od samochodów osobowych, a stwarza nieporównywalnie lepsze możliwości zmniejszenia obciążeń podatkowych u podatnika nabywającego taki pojazd. Sposób zaś wykorzystywania takiego pojazdu nie różni się praktycznie od wykorzystywania samochodów osobowych. Sytuacja taka nie powinna mieć miejsca, gdyż prowadzi do sztucznego „wymuszania” zakupu określonych pojazdów w celu uzyskania preferencji podatkowych.

1.3 Konieczność nowelizacji ustawy VAT związana jest również z wyrokiem TSUE z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie C-311/09 (KE przeciwko Polsce).

W następstwie tego wyroku istnieje potrzeba zmiany w zakresie istniejącej w przepisach o podatku od towarów i usług możliwości obliczania podatku VAT od usług okazjonalnych przewozów osób świadczonych przez zagranicznych przewoźników w sposób inny niż na zasadach ogólnych. Zapewnieniu prawidłowości rozliczania tego rodzaju usług zgodnie z

ogólnymi zasadami powinny towarzyszyć odpowiednie zmiany w ustawie VAT i ustawie o transporcie drogowym.

2. Aktualny stan prawny w dziedzinie, której ma dotyczyć projekt ustawy, z uwzględnieniem obowiązujących ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i prawa Unii Europejskiej

2.1 W zakresie implementowanej dyrektywy Rady 2009/162/UE

2.1. Definicja wyrobów akcyzowych

W art. 2 pkt 27a ustawy VAT zdefiniowano wyroby akcyzowe. Przez wyroby akcyzowe rozumie się wyroby akcyzowe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyłączeniem gazu w systemie gazowym oraz energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym.

2.2. Dostawy i import gazu w systemie gazowym

W art. 2 pkt 27a ustawy VAT zdefiniowano system gazowy oraz elektroenergetyczny odwołując się do przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.). Ilekroć w przepisach ustawy VAT jest mowa o systemie gazowym albo systemie elektroenergetycznym - rozumie się przez to system gazowy albo system elektroenergetyczny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne. Zgodnie z art. 3 pkt 23 ww. ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne system gazowy albo elektroenergetyczny oznacza sieci gazowe albo sieci elektroenergetyczne oraz przyłączone do nich urządzenia i instalacje, współpracujące z siecią. Sieci, zgodnie z art. 3 pkt 11 tej ustawy, obejmują instalacje połączone i współpracujące za sobą, służące do przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii.

Pojęcia „dostawa i import” gazu w systemie gazowym w ustawie VAT zostały zastosowane w następujących przypadkach:

1. Nieuznania za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów przemieszczenia towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1 ustawy VAT, przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz, w przypadku gdy przemieszczeniu podlega gaz w systemie gazowym lub energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym (art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT).
2. Nieuznania za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów przemieszczenia przez podatnika, o którym mowa w art. 15 ustawy VAT, lub na jego rzecz towarów należących do jego przedsiębiorstwa z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, które zostały przez tego podatnika na terytorium kraju w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa wytworzone, wydobyte, nabyte, w tym również w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, albo sprowadzone na terytorium kraju w ramach importu towarów, jeżeli mają służyć działalności gospodarczej podatnika, w przypadku gdy przemieszczeniu

podlega gaz w systemie gazowym lub energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym (art. 13 ust. 4 pkt 9 ustawy VAT).

3. Określenia nabywającego towary jako podatnika w każdym przypadku, jeżeli dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju) i przedmiotem dostawy jest gaz w systemie gazowym lub energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym (art. 17 ust. 2 ustawy VAT).
4. Określenia warunków uznania nabywcy gazu w systemie gazowym lub energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, za podatnika – jeżeli nabywcą jest podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4 lub art. 97 ust. 4 ustawy VAT (art. 17 ust. 5 pkt 2 ustawy VAT).
5. Określenia miejsca opodatkowania dostaw gazu w systemie gazowym lub energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym do podmiotu będącego podatnikiem, o którym mowa w art. 15 ustawy VAT, podatnikiem podatku od wartości dodanej lub podatnikiem podatku o podobnym charakterze, którego głównym celem nabywania gazu i energii elektrycznej jest odprzedaż tych towarów w takich systemach i u którego własne zużycie takich towarów jest nieznaczne w miejscu, gdzie podmiot taki posiada siedzibę, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności, do którego dostarczane są te towary (miejszem tym jest miejsce, gdzie podmiot ten posiada stałe miejsce prowadzenia działalności, a w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności - miejsce stałego zamieszkania (art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy VAT).
6. Określenia miejsca opodatkowania - jeżeli dostawa gazu w systemie gazowym lub energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym dokonywana jest do podmiotu innego niż podmiot, o którym mowa w ww. art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy VAT (miejszem opodatkowania jest wówczas miejsce w którym nabywca korzysta z tych towarów i je zużywa; jeżeli wszystkie te towary lub ich część nie są w rzeczywistości zużyte przez tego nabywcę, towary nieużyte uważa się za wykorzystane i zużyte w miejscu, w którym nabywca posiada siedzibę, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności, do którego dostarczane są te towary - miejsce, gdzie nabywca posiada stałe miejsce prowadzenia działalności, a w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności - miejsce stałego zamieszkania (art. 22 ust. 1 pkt 6 ustawy VAT)).
7. Zwolnienia od podatku importu gazu w systemie gazowym lub energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym (art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT).

2.3. Miejsce świadczenia usług

Miejscem świadczenia usług polegających na zapewnieniu dostępu do systemów gazowych czy też usług przesyłowych gazu w systemie gazowym, jak również energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, w przypadku ich świadczenia na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu poza terytorium Wspólnoty jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu (art. 281 pkt 11 i 12 ustawy VAT).

2.4. Dostawy i import energii cieplnej i chłodniczej oraz usługi zapewnienia dostępu do sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej lub usługi transportu lub przesyłu poprzez te sieci, a także świadczenie innych usług bezpośrednio z nimi związanych

Szczególne zasady opodatkowania zastosowane do sektora gazu i energii elektrycznej nie mają obecnie zastosowania do dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej, pomimo że wszystkie te sektory funkcjonują w analogiczny sposób.

Obecnie miejscem dostawy towarów wysyłanych lub transportowanych przez dokonującego ich dostawy, ich nabywcę lub przez osobę trzecią - jest miejsce, w którym towary znajdują się w momencie rozpoczęcia wysyłki lub transportu do nabywcy (art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT). Import energii cieplnej i chłodniczej oraz usługi zapewnienia dostępu do sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej lub usługi transportu lub przesyłu poprzez te sieci, a także świadczenie innych usług bezpośrednio z nimi związanych w związku z brakiem zwolnienia – w przypadku importu oraz zasady szczególnej miejsca opodatkowania – w przypadku ww. usług świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu poza terytorium Wspólnoty, podlega opodatkowaniu na terytorium kraju.

Ponadto obecnie stosowanie mechanizmu odwróconego opodatkowania, o którym mowa w art. 28b ustawy VAT, (ang. *reverse charge*) jest obligatoryjne jedynie w przypadku dostawy gazu w systemie gazowym i energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym i nie obejmuje poza systemem dostaw energii cieplnej i chłodniczej (art. 17 ust. 2 i 5 ustawy VAT).

2.5. Import gazu przywożonego na statkach

Gaz importowany za pośrednictwem statków ma właściwości identyczne jak w przypadku gazu importowanego za pośrednictwem gazociągów. Jednak obecnie do gazu importowanego za pośrednictwem statków nie ma zastosowania zwolnienie stosowane do gazu importowanego za pośrednictwem gazociągów.

2.6. Usystematyzowanie pojęć w przepisach dotyczących miejsca świadczenia dla dostawy towarów i świadczenia usług będące konsekwencją zmian przyjętych w ustawie z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług

Ustawa z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 195, poz. 1504) wprowadziła definicję podatnika na potrzeby określania miejsca świadczenia

przy świadczeniu usług. Zgodnie z art. 28a pkt 1 lit. a podatnikami są podmioty, które wykonują samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, lub działalność gospodarczą odpowiadającą tej działalności, bez względu na cel czy rezultat takiej działalności, z uwzględnieniem art. 15 ust. 6 ustawy VAT. Natomiast przy określaniu miejsca świadczenia przy dostawie towarów ustawa VAT definiuje podatnika jako podatnika, o którym mowa w art. 15 ustawy VAT, podatnika podatku od wartości dodanej lub podatnika podatku o podobnym charakterze.

Ponadto konieczne jest doprecyzowanie stosowania pojęć określających miejsce świadczenia przy dostawie towarów w związku ze zmianami w zakresie przepisów dotyczących usług (relacja siedziby do stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, miejsca, w którym zwykle podatnik prowadzi działalność i miejsca, w którym podatnik ma miejsce zwykłego pobytu).

2.7. Odliczenia podatku VAT od wydatków związanych z nieruchomością wykorzystywaną zarówno do celów prowadzonej działalności gospodarczej, jak i do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników

Zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy VAT, w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15 ustawy, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124 ustawy VAT.

W przypadku gdy podatnik odliczył podatek naliczony od transakcji w zakresie nabycia lub wytworzenia nieruchomości i wykorzystuje tę nieruchomość (stanowiącą w dalszym ciągu majątek przedsiębiorstwa podatnika) w celach innych niż wykonywana działalność gospodarcza, co do zasady, powinien dokonać opodatkowania takich czynności. Obecnie, zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy VAT nieodpłatne świadczenie usług niebędące dostawą towarów na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, oraz wszelkie inne nieodpłatne świadczenie usług, jeżeli nie są one związane z prowadzeniem przedsiębiorstwa, a podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego przy nabyciu towarów i usług związanych z tymi usługami, w całości lub w części, traktuje się jak odpłatne świadczenie usług (odpłatne świadczenie usług stanowi przedmiot opodatkowania podatkiem od towarów i usług, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy VAT). W przypadku wykonywania przez podatnika, obok działalności opodatkowanej, działalności zwolnionej od podatku od towarów i usług, zastosowanie mają również przepisy dotyczące odliczeń podatku naliczonego przy uwzględnieniu proporcji (art. 90 ustawy VAT) oraz korekt podatku naliczonego, w tym w szczególności przepisy dotyczące wieloletniej korekty podatku naliczonego w przypadku nieruchomości (art. 91 ustawy VAT).

W zakresie prawa Unii Europejskiej, podstawowa zasada dotycząca prawa do odliczenia została sformułowana w art. 168 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. W świetle ww. regulacji, jeżeli towary i usługi wykorzystywane są na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika, podatnik jest uprawniony do odliczenia podatku VAT.

Za odpłatne świadczenie usług, zgodnie z art. 26 ww. dyrektywy, tzn. podlegające opodatkowaniu, uznaje się:

- 1) użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników lub, bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa, w przypadkach kiedy VAT od takich towarów podlegał w całości lub w części odliczeniu;
- 2) nieodpłatne świadczenie usług przez podatnika na prywatny użytek jego lub jego pracowników, lub bardziej ogólnie, do celów innych niż działalność jego przedsiębiorstwa.

2.8. Usystematyzowanie i doprecyzowanie definicji nieodpłatnego świadczenia usług uznawanego za odpłatne świadczenie usług zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy VAT w związku z wprowadzonymi zmianami w zakresie odliczania podatku naliczonego związanego z nieruchomościami wykorzystywanymi na cele związane z działalnością gospodarczą i niezwiązane z taką działalnością.

Obowiązujący przepis art. 8 ust. 2 ustawy VAT odpowiadający art. 26 ust. 1 dyrektywy VAT, nie rozróżnia analogicznie jak przepis dyrektywy sytuacji użycia towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa na cele prywatne podatnika lub jego pracowników. Ponadto, zgodnie z dyrektywą uznanie nieodpłatnego świadczenia usług za odpłatne nie jest powiązane z warunkiem, aby usługodawcy w związku z tą czynnością przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego (prawo to ma znaczenie jedynie w przypadku użycia towaru stanowiącego część majątku przedsiębiorstwa na cele prywatne).

2.9 Prawo do odliczenia podatku naliczonego od zakupu samochodów oraz paliwa wykorzystywanego do ich napędu

Konsekwencją wyroku TSUE z dnia 22 grudnia 2008 r. w sprawie C-414/07 Magoora sp. z o.o., dotyczącego interpretacji przepisów szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz. Urz. WE L 145 z 13.06.1977, str. 1, z późn. zm.) w zakresie prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia paliwa wykorzystywanego do napędu niektórych pojazdów samochodowych jest zmiana zasad odliczania podatku naliczonego z tytułu nabycia lub importu niektórych pojazdów samochodowych (objętych ww. wyrokiem) oraz nabycia usług, zgodnie z umową najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze, których

przedmiotem są te pojazdy samochodowe. TSUE rozpatrując w ww. wyroku z dnia 22 grudnia 2008r. sprawę mającą za przedmiot wnioszek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie interpretacji, co do zakresu i sposobu zastosowania polskich przepisów dotyczących możliwości odliczania podatku od towarów i usług naliczonego przy zakupie paliwa do samochodu wykorzystywanego dla celów działalności gospodarczej, przyznając Polsce prawo do zachowania istniejących do dnia 30 kwietnia 2004 r. wyłączeń prawa do odliczenia w tym zakresie, zakwestionował dokonane po tym dniu rozszerzenie zakresu wcześniej stosowanych wyłączeń.

Uwzględniając tezy ww. wyroku TSUE Minister Finansów wydał w dniu 13 lutego 2009 r. interpretację ogólną Nr PT3/812/4/15/CZE/09/185 (Dz. Urz. Min. Fin. Nr 3, poz. 27), wyjaśniając w jakim zakresie przysługuje podatnikom prawo do odliczenia podatku naliczonego od zakupu samochodów oraz paliwa wykorzystywanego do ich napędu.

W świetle tej interpretacji prawo to przysługuje, co do zasady, w przypadku gdy:

- 1) przepisy ustawy o podatku od towarów i usług obowiązujące od dnia 1 maja 2004 r. umożliwiają(-ły) odliczenie podatku,
- 2) przepisy ustawy o podatku od towarów i usług obowiązujące od dnia 1 maja 2004 r. uniemożliwiają(-ły) odliczenie podatku, ale przepisy o podatku od towarów i usług obowiązujące na dzień 30 kwietnia 2004 r. umożliwiały odliczenie podatku, tj. w przypadku pojazdów samochodowych, w odniesieniu do których na podstawie homologacji producenta lub importera dla danego typu pojazdu samochodowego bezspornie wynika, że nie jest to samochód osobowy i dopuszczalna ładowność tego pojazdu wynosi powyżej 500 kg.

Do ogłoszenia ww. wyroku, zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, przy nabyciu samochodów osobowych (również tych z „kratką”) odliczenie podatku od towarów i usług przysługiwało tylko w ograniczonym zakresie, tj. 60% kwoty podatku na fakturze, nie więcej jednak niż 6000 zł (przy nabyciu paliwa wykorzystywanego do napędu takich samochodów odliczenie podatku w ogóle nie przysługiwało). Obecnie podatnicy podatku od towarów i usług mają prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego przy zakupie pojazdów samochodowych z tzw. „kratką”, tj. pojazdów samochodowych, innych niż osobowe, o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony oraz paliwa do takich samochodów. Natomiast w przypadku samochodów osobowych w dalszym ciągu obowiązuje ograniczenie odliczenia do 60% kwoty podatku na fakturze, nie więcej niż 6000 zł oraz brak odliczenia paliwa do napędu takich samochodów.

W wyniku ww. wyroku TSUE na rynku motoryzacyjnym nastąpiła szybko przyrastająca podaż szeregu modeli samochodów noszących cechy samochodów osobowych, które ze względu na uzyskaną homologację ciężarową i określoną dopuszczalną ładowność (samochody z tzw. „kratką”) pozwalają na pełne odliczenie podatku od towarów i usług (zarówno z tytułu nabycia

samochodu, jak i zakupu paliwa wykorzystywanego do ich napędu). Tym samym doszło do zróżnicowania pod względem podatkowym samochodów, które konstrukcyjnie i funkcjonalnie są niemal identyczne.

2.10. Opodatkowanie okazjonalnych przewozów świadczonych przez przewoźników zagranicznych

Obecnie regulacje podatku od towarów i usług przewidują szczególny sposób rozliczania okazjonalnych przewozów drogowych osób wykazywanych przez przewoźników zagranicznych. Zgodnie z upoważnieniem ustawowym do wydania rozporządzenia, w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2009 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 224, poz. 1799 ze zm.) przewidziano szczególny sposób obliczania i poboru podatku z tytułu świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego, wykonywanych na terytorium kraju przez podatników mających siedzibę lub miejsce zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju. Zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia w przypadku tzw. przewozów okazjonalnych osób autobusami zarejestrowanymi poza terytorium kraju, kwotę podatku ustala się od każdej z podróżujących osób jako iloczyn stawki 7% i kwoty 285 zł, w zaokrągleniu do pełnych złotych. Ustalona kwota podatku podlega wpłacie w urzędzie celnym, z chwilą wjazdu autobusu z pasażerami na terytorium kraju. To odstępstwo od zasad ogólnych zostało zasadniczo zakwestionowano w wyroku TSUE C-311/09.

3. Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy

3.1 Należy podkreślić, że zmiany w ustawie VAT wynikające z wdrożenia dyrektywy 2009/162/UE mają w głównej mierze charakter zmian doprecyzowujących i technicznych.

Liberalizacja rynku gazu i energii elektrycznej, której efektem było utworzenie wewnętrznego rynku gazu ziemnego i energii elektrycznej została wprowadzona do systemu podatku VAT nowelizacją przepisów Szóstej Dyrektywy Rady (77/388/EWG) z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku¹ na mocy dyrektywy 2003/92/WE², której postanowienia weszły w życie z dniem 1 stycznia 2005 r. Implementowanie ww. dyrektywy polegało na wprowadzeniu nowych przepisów regulujących miejsce opodatkowania dostaw gazu w systemie gazowym oraz energii elektrycznej, jak również szczególnym określeniu miejsca świadczenia usług związanych z dostawą energii i gazu. W związku z tym, w celu utworzenia faktycznego rynku wewnętrznego gazu i energii elektrycznej, miejscem dostawy gazu w systemie gazowym i dostawy energii elektrycznej, zanim towary te znajdą się w końcowym etapie konsumpcji, jest zawsze miejsce, w którym nabywca posiada siedzibę działalności gospodarczej. Natomiast dostawa gazu i energii elektrycznej w końcowym

---

¹ Dz.U. L 145/1 z 13.06.1977 r. ze zm.

² Dyrektywa 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r. zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej (Dz.Urz. UE. L 260 z 11.10.2003r.)

etapie, czyli od pośredników i dystrybutorów do konsumenta końcowego, jest opodatkowana w miejscu, w którym nabywca faktycznie użytkuje i konsumuje te towary.

Specjalny system nie ma obecnie zastosowania do dostaw i importu gazu przywożonego na statkach przewożących gaz, mimo że gaz dostarczony lub importowany za pośrednictwem statku jest prawie identyczny z gazem transportowanym za pośrednictwem gazociągu i jest, po regazyfikacji w porcie docelowym, przekazywany do gazociągów systemu dystrybucyjnego.

Biorąc pod uwagę specyfikę dostaw gazu w opinii prawodawcy unijnego dotychczasowe regulacje są nieprecyzyjne. W związku z tym, z uwagi na fakt, że cel dyrektywy 2003/92/WE nie został w pełni osiągnięty, zaproponowane obecnie w dyrektywie Rady 2009/162/UE zmiany doprecyzowują pojęcie systemu gazowego. Procedura szczególna będzie mieć zatem zastosowanie do dostaw gazu w jakimkolwiek systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub poprzez jakąkolwiek sieć połączoną z takim systemem.

Ponadto, w celu zapobiegania wszelkim zakłóceniom konkurencji pomiędzy państwami członkowskimi, z uwagi na powstawanie transgranicznych sieci dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej obrót tą energią wymagał według prawodawcy unijnego stworzenia analogicznego systemu opodatkowania podatkiem VAT – sektor ten funkcjonuje w sposób podobny do sektora gazu i energii elektrycznej. Brak uszczegółowienia przepisów w tej materii prowadzić może do zakłócenia konkurencji na wspólnotowych rynkach energii.

Potrzeba dokonania zmian w ustawie VAT wynika również z konieczności doprecyzowania ogólnej zasady dotyczącej prawa do odliczenia podatku VAT, w przypadku gdy nieruchomości nabyte (wytworzone) do celów działalności gospodarczej nie są wyłącznie wykorzystywane do celów związanych z tą działalnością. Zgodnie z implementowaną dyrektywą w takim przypadku odliczenie podatku naliczonego przysługuje tylko w części związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą. Zmiana w stopniu wykorzystania nieruchomości powoduje konieczność korekty podatku odliczonego. Natomiast wykorzystywanie przez podatnika nieruchomości na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą nie powodowałoby konieczności naliczania podatku należnego. Doprecyzowanie tych przepisów ma zapewnić identyczne traktowanie podatników zawsze, gdy nieruchomości, które nabyli (wytworzyli) do celów działalności gospodarczej, nie są wykorzystywane do tych celów.

W związku ze zmianami w zakresie odliczania podatku od nabywanych (wytworzonych) nieruchomości należy rozszerzyć definicję odpłatnego świadczenia usług tak, aby wyszczególniała ona użycie towarów stanowiących majątek przedsiębiorstwa na cele prywatne. Ponadto, definicja ta wskazuje tę czynność jako odpłatną nie powinna wiązać jej z prawem podatnika do odliczenia podatku naliczonego, za wyjątkiem przypadku użycia towaru stanowiącego majątek przedsiębiorstwa do celów prywatnych.

W związku ze zmianami przyjętymi w ustawie z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie miejsca świadczenia usług istnieje konieczność

odpowiedniego dostosowania pojęć w przepisach dotyczących miejsca świadczenia dla dostawy towarów.

Należy podkreślić, że dyrektywa wiąże każde państwo członkowskie, do którego jest kierowana, w odniesieniu do rezultatu, który ma być osiągnięty, pozostawia jednak organom krajowym swobodę wyboru formy i środków. Z uwagi na fakt, że większość rozwiązań wprowadzanych dyrektywą Rady 2009/162/UE stanowi materię ustawową, w celu jej implementacji konieczna jest nowelizacja ustawy VAT. Zmiany zawarte w dyrektywie, które dotyczą wprowadzenia zwolnień od podatku, dla których systematyka ustawy nie wymaga ich uwzględnienia w ustawie, zostaną wprowadzone w rozporządzeniu wykonawczym.

3.2 Potrzeba dokonania zmian w ustawie VAT wynika z tego, że stosowane obecnie zasady rozliczania podatku od towarów i usług od pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony (i paliwa do nich) innych niż samochody osobowe wynikają jedynie z interpretacji ogólnej Ministra Finansów Nr PT3/812/4/15/CZE/09/185, będącej konsekwencją wyroku TSUE w sprawie C-414/07. Zachodzi zatem konieczność dokonania określonych zmian w przepisach tak, aby kwestie dotyczące odliczania podatku były określone w przepisach ustawy. W sytuacji gdy, z uwagi na uwarunkowania budżetowe, brak jest możliwości przyznania pełnego prawa do odliczenia podatku od towarów i usług przy nabyciu samochodów osobowych (odliczenie takie wiązałoby się również z koniecznością zapewnienia odpowiednich środków na kontrolę jednostkowego wykorzystania takich pojazdów) Polska złożyła do Komisji Europejskiej wnioski o uzyskanie derogacji na stosowanie szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 26 ust.1 lit. a oraz art. 168 dyrektywy Rady 2006/112/WE w zakresie ograniczenia w odliczaniu podatku naliczonego od niektórych pojazdów samochodowych nią objętych oraz braku konieczności rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku wykorzystywania tych pojazdów do celów prywatnych.

Projekt stosownej decyzji „derogacyjnej” Komisja Europejska przedstawiła 7 czerwca br. Należy podkreślić, że Polska może przyjąć rozwiązania zawarte w ww. projekcie decyzji po jej przyjęciu przez Radę Unii Europejskiej, co uwzględniając procedury legislacyjne w Polsce (stosowne zmiany ustawy uchwała Parlament), powinno zostać spełnione.

Oprócz wniosku o derogację Polska wystąpiła do Komisji Europejskiej o konsultację, na podstawie art. 177 oraz art. 398 ww. dyrektywy, w zakresie wyłączenia podatnikom podatku VAT prawa do odliczenia podatku VAT od zakupu paliwa wykorzystywanego do napędu niektórych pojazdów samochodowych.

Rozwiązanie to w dniu 30 września 2009 r. było przedmiotem konsultacji z Komitetem ds. VAT w Unii Europejskiej, co stanowi wymóg formalny jego wprowadzenia.

Konieczność dokonania zmian w ustawie VAT wiąże się więc również z koniecznością uwzględnienia w przepisach wniosków (decyzji), o które Polska wystąpiła.

Bez zmian pozostałyby dotychczas stosowane limity w przypadku odliczenia podatku przy nabyciu samochodów osobowych – 60% kwoty na fakturze, nie więcej jednak niż 6 tys. zł (analogiczne limity - po wprowadzeniu opisywanych zmian - byłyby stosowane do samochodów z tzw. „kratką”).

Istotą proponowanych zmian jest wprowadzenie w przepisach o podatku od towarów i usług jednolitych zasad rozliczania tego podatku w odniesieniu do samochodów osobowych oraz innych pojazdów samochodowych, których konstrukcja umożliwia ich wykorzystywanie zarówno do celów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą, jak i do celów z nią niezwiązanych (do celów prywatnych). Konsekwencją wyroku w sprawie C-414/07 jest dopuszczenie możliwości (przy spełnieniu określonych wymogów) pełnego odliczenia podatku od towarów i usług przy nabyciu pojazdów samochodowych z tzw. „kratką” (tj. pojazdów samochodowych innych niż osobowe o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony – co znalazło wyraz w ww. interpretacji ogólnej Ministra Finansów – przy jednoczesnym dalszym obowiązywaniu w przypadku samochodów osobowych odliczenia podatku do 60% kwoty podatku określonego w fakturze (nie więcej niż 6.000 zł).

Ponadto, zgodnie z derogacją, wyłączonoby konieczność rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku używania pojazdów samochodowych na cele niezwiązane z działalnością gospodarczą.

Projektowane zmiany nie powinny więc ograniczać się jedynie do przyjęcia rozwiązań uwzględniających tezy wyroku TSUE w sprawie C-414/07, ale również derogację dotyczącą pojazdów samochodowych, o czym mowa w części 5.1.1.

3.3 Potrzeba dokonania zmian w ustawie VAT wynika również z wyroku TSUE C-311/09, w którym Trybunał zakwestionował szczególny sposób rozliczania podatku przez podmioty zagraniczne świadczące na terytorium Polski okazjonalne przewozy drogowe osób pojazdami zarejestrowanymi za granicą. W takim przypadku należy zatem stosować ogólne reguły opodatkowania tych usług (tj. opodatkowanie według stawki 7% z uwzględnieniem pokonanych odległości, obowiązek rejestracji dla potrzeb tego podatku, składanie deklaracji podatkowych i jego rozliczanie w urzędzie skarbowym). Istnieje zatem konieczność zmian w ustawie VAT zmierzających do skutecznego objęcia podatników świadczących tego rodzaju usługi ogólnymi regułami rozliczania podatku przez nałożenie obowiązku posiadania przez te podmioty, w trakcie wykonywania usług na terytorium Polski, potwierdzenia zarejestrowania jako podatnik VAT. Dopelnieniem systemu kontroli tych usług jest wprowadzenie w ustawie z dnia 6 września 2001 r. (t.j. Dz. U. z 2007 r., Nr 125, poz. 874) o transporcie drogowym regulacji, zgodnie z którą przyznano określonym organom kompetencje w zakresie kontroli posiadania potwierdzenia rejestracji jako podatnika VAT ww. podmiotów oraz zobowiązania organów dokonujących kontroli drogowych do przekazania Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-

Śródmieście informacji o nieposiadaniu potwierdzenia rejestracji jako podatnika VAT podmiotu zagranicznego.

Opracowanie projektu założeń do projektu ustawy zostało przewidziane w planie pracy Rządu z wyjątkiem zmian związanych z wyrokiem TSUE z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie C-311/09.

4. Możliwość podjęcia alternatywnych środków w stosunku do uchwalenia projektowanej ustawy umożliwiających osiągnięcie celu

Brak jest, co do zasady, możliwości zastosowania alternatywnych rozwiązań. Wprowadzane regulacje dotyczą kwestii zarezerwowanych dla materii ustawowej. Nie dotyczy to wprowadzenia projektowanego zwolnienia z VAT importu gazu przywożonego na statkach, jednak z uwagi, że problem regulacji dla gazu przesyłanego za pośrednictwem gazociągu jest obecnie regulowany na gruncie ustawy, proponuje się dla spójności zmianę tę wprowadzić również w ustawie.

5. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Projektowana regulacja będzie oddziaływać na:

- 1) podmioty biorące udział w obrocie gazem, energią elektryczną, ciepłą i chłodniczą,
- 2) podatników VAT korzystających z prawa do odliczenia w odniesieniu do nabywanych nieruchomości stanowiących u nich majątek przedsiębiorstwa i związanych z tym wydatków, w przypadku gdy nieruchomości te są wykorzystywane również na cele prywatne przez podatnika lub jego pracowników lub bardziej ogólnie, do celów innych niż prowadzona przez podatnika działalność,
- 3) podatników VAT nabywających określone pojazdy samochodowe do działalności gospodarczej, których konstrukcja sprawia, że mogą być wykorzystywane również do celów prywatnych,
- 4) podmioty zagraniczne świadczące na terytorium Polski okazjonalne przewozy drogowe osób pojazdami zarejestrowanymi za granicą.

6. Przewidywane skutki finansowe uchwalenia projektowanej ustawy i źródła ich pokrycia

Skutki wprowadzenia rozwiązań zawartych w projekcie założeń do ustawy dla budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego zostały przedstawione w części III pkt 1 projektu założeń. Skutki dla podmiotów, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja są trudne do oszacowania.

II PRZEDSTAWIENIE NIEZBĘDNYCH DO OPRACOWANIA PROJEKTU USTAWY PROPOZYCJI ROZTRZYGNIĘĆ I ICH UZASADNIENIE

1. Sprawy dotyczące przepisów merytorycznych

1.1. Zmiana definicji wyrobów akcyzowych

Proponuje się w art. 2 pkt 27a ustawy VAT wyłączyć z definicji wyrobu akcyzowego gaz dostarczany w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem.

Powodem zmiany jest konieczność dostosowania definicji do dyrektywy Rady 2009/162/UE.

1.2. Wykreślenie definicji systemów gazowych i systemów elektroenergetycznych

Ze względu na zaproponowany w dyrektywie 2009/162/UE sposób rozumienia systemu gazowego należy odejść od jego definiowania poprzez odwołanie się do cyt. wyżej ustawy Prawo energetyczne (art. 2 pkt 27a ustawy VAT). Podobnie proponuje się odejść od definiowania systemu elektroenergetycznego (należy zaznaczyć, że dyrektywa Rady 2009/162/UE w stosunku do energii elektrycznej, co do zasady, odchodzi od odniesień do systemu czy sieci – wyjątek w tym zakresie dotyczy regulacji w art. 59 lit. h zmienianej dyrektywy). Szczególne przepisy będą miały zastosowanie do importu i dostaw gazu w jakimkolwiek systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub poprzez jakąkolwiek sieć połączoną z takim systemem, jak również do energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej w sieciach dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej.

1.3. Zmiany związane z rozszerzeniem pojęcia systemy gazowe oraz ze szczególnym uregulowaniem w zakresie dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej

W odniesieniu do gazu i energii elektrycznej przepisy krajowe wprowadziły szczególne przepisy w związku z dyrektywą 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r. zmieniającą dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej³, rozliczania podatku VAT, tj. podatek VAT jest pobierany w miejscu ich rzeczywistej konsumpcji przez nabywcę.

Dotychczasowe brzmienie dyrektywy VAT, w związku z różnym rozumieniem systemu gazowego w różnych państwach członkowskich, tj. rozróżnianiu systemu przesyłowego i dystrybucyjnego, bezpośrednio, zdaniem prawodawcy unijnego, wpływa na sposób opodatkowania podatkiem VAT transakcji dokonywanych za pośrednictwem tych systemów we Wspólnocie. W związku ze znacznym stopniem harmonizacji podatku od wartości dodanej na gruncie wspólnotowym konieczne jest doprecyzowanie definicji systemu gazowego.

Ponadto z uwagi na powstanie pierwszych transgranicznych sieci dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej dyrektywa Rady 2009/162/UE reguluje również kwestie związane z dostawą i importem energii cieplnej i chłodniczej w sposób analogiczny jak w przypadku energii gazowej i elektrycznej.

---

³ Dyrektywa 2003/92/WE z dnia 7 października 2003 r. zmieniająca dyrektywę 77/388/EWG w odniesieniu do zasad dotyczących miejsca dostawy gazu i energii elektrycznej (Dz.Urz. UE. L 260 z 11.10.2003r.)

Skutkiem braku zasad szczególnych opodatkowania dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej oraz usług zapewnienia dostępu do sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej lub usługi transportu lub przesyłu poprzez te sieci, a także świadczenie innych usług bezpośrednio z nimi związanych jest, z uwagi na fakt rozwoju transgranicznych sieci dystrybucji energii cieplnej i chłodniczej, możliwość występowania zakłóceń konkurencji pomiędzy państwami członkowskimi. Jednolite wprowadzenie tych regulacji ma przeciwdziałać tym ewentualnym zjawiskom.

W związku z doprecyzowaniem pojęcia systemy gazowe, odejściem od odniesienia się w przypadku energii elektrycznej do systemów elektroenergetycznych oraz wprowadzeniem regulacji w zakresie dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej analogicznych do gazu i energii elektrycznej istnieje konieczność zmiany niżej wymienionych przepisów:

1. Art. 12 ust. 1 pkt 9 ustawy VAT poprzez określenie, że przemieszczenia towarów, o którym mowa w art. 11 ust. 1, przez podatnika podatku od wartości dodanej lub na jego rzecz nie uznaje się za wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, jeżeli przemieszczeniu podlega:
  - a) gaz w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem,
  - b) energia elektryczna, energia cieplna lub chłodnicza poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej.
2. Art. 13 ust. 4 pkt 9 ustawy VAT poprzez określenie, że nie uznaje się za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów przemieszczenia przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub na jego rzecz towarów należących do jego przedsiębiorstwa z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju, które zostały przez tego podatnika na terytorium kraju w ramach prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa wytworzone, wydobyte, nabyte, w tym również w ramach wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, albo sprowadzone na terytorium kraju w ramach importu towarów, jeżeli mają służyć działalności gospodarczej podatnika, w jeżeli przemieszczeniu podlega:
  - a) gaz w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem,
  - b) energia elektryczna, energia cieplna lub chłodnicza poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej.
3. Art. 17 ust. 2 ustawy VAT poprzez określenie, że przepisów art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy VAT, nie stosuje się w przypadku świadczenia usług i dostawy towarów, od których podatek należny został rozliczony przez usługodawcę lub dokonującego dostawy towarów na terytorium kraju, z wyjątkiem świadczenia usług, do których stosuje się art. 28b, oraz

dostawy gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, dla których w każdym przypadku podatnikiem jest usługobiorca lub nabywca towarów.

4. Art. 17 ust. 5 pkt 2 ustawy VAT poprzez określenie, że przepis ust. 1 pkt 5 ustawy VAT stosuje się do dostawy gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, jeżeli nabywcą jest podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4 lub art. 97 ust. 4 ustawy VAT.

1.4. Zmiany związane z rozszerzeniem pojęcia systemy gazowe oraz ze szczególnym uregulowaniem w zakresie dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej oraz importem gazu przywożonego na statkach

Oprócz zmian związanych z rozszerzeniem pojęcia systemy gazowe oraz ze szczególnym uregulowaniem w zakresie dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, które zostały omówione w punkcie powyżej w art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT należy uwzględnić również import gazu przywożonego na statkach.

Gaz importowany za pośrednictwem statków ma właściwości identyczne jak gaz importowany za pośrednictwem gazociągów i po regazyfikacji jest przeznaczony do transportu za pośrednictwem gazociągów. Zwolnienie powinno mieć również zastosowanie do importu:

- 1) dokonywanego za pośrednictwem statków, jeżeli gaz zostanie wprowadzony do systemu gazowego, dlatego art. 45 ust. 1 pkt 10 ustawy VAT proponuje się zmienić poprzez stwierdzenie, że zwalnia się od podatku import gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem lub wprowadzanego do systemu gazowego lub sieci gazociągów kopalnianych ze statków przewożących gaz,
- 2) energii elektrycznej,
- 3) energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej.

1.5. Zmiany związane z rozszerzeniem pojęcia systemy gazowe oraz ze szczególnym uregulowaniem w zakresie dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej oraz koniecznością dostosowania pojęć w przepisach dotyczących miejsca świadczenia dla dostawy towarów w związku ze zmianami przyjętymi w ustawie z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług w zakresie miejsca świadczenia usług

Oprócz zmian związanych z rozszerzeniem pojęcia systemy gazowe oraz ze szczególnym uregulowaniem w zakresie dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej poprzez sieci

dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej, które zostały omówione w punkcie powyżej, w art. 22 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy VAT istnieje konieczność dostosowania pojęć w zakresie miejsca świadczenia przy dostawie towarów do zmian w zakresie miejsca świadczenia usług. Ustawą z dnia 23 października 2009 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług wprowadzono nową definicję podatnika na potrzeby przepisów dot. miejsca świadczenia usług. Zgodnie z art. 28a ust. 1 pkt 1 lit a ilekroć jest mowa o podatniku rozumie się przez to podmioty, które wykonują samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, lub działalność gospodarczą odpowiadającą tej działalności, bez względu na cel czy rezultat takiej działalności, z uwzględnieniem art. 15 ust. 6.

W związku z powyższym proponuje się dokonać zmian w następujących przepisach:

1. Art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy VAT poprzez określenie, że miejscem świadczenia dostaw gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej do podmiotu będącego podatnikiem, który wykonuje samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w art. 15 ust. 2, lub działalność gospodarczą odpowiadającą tej działalności, bez względu na cel czy rezultat takiej działalności, z uwzględnieniem art. 15 ust. 6, którego głównym celem nabywania gazu i energii elektrycznej jest odprzedaż tych towarów w takich systemach i u którego własne zużycie takich towarów jest nieznaczące – jest miejsce, gdzie podmiot taki posiada siedzibę, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności, do którego dostarczane są te towary - miejsce, gdzie podmiot ten posiada stałe miejsce prowadzenia działalności, a w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności - miejsce stałego zamieszkania.
2. Art. 22 ust. 1 pkt 6 ustawy VAT poprzez określenie, że jeżeli dostawa gazu w systemie gazowym znajdującym się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takim systemem, energii elektrycznej, energii cieplnej lub chłodniczej poprzez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej dokonywana jest do podmiotu innego niż podmiot, o którym mowa w ww. art. 22 ust. 1 pkt 5 ustawy VAT miejscem opodatkowania jest miejsce w którym nabywca korzysta z tych towarów i je zużywa; jeżeli wszystkie te towary lub ich część nie są w rzeczywistości zużyte przez tego nabywcę, towary nieużyte uważa się za wykorzystane i zużyte w miejscu, w którym nabywca posiada siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, a w przypadku posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności, do którego dostarczane są te towary - miejsce, gdzie nabywca posiada stałe miejsce prowadzenia działalności - a w przypadku braku siedziby lub stałego miejsca zamieszkania albo stałego miejsca prowadzenia działalności – miejsce, w którym zwykle prowadzi on działalność lub w którym ma miejsce zwykłego pobytu.

1.6. Miejsce świadczenia usług

Podobnie jak w przypadku dostaw i importu gazu w systemie gazowym różne rozumienie pojęcia system gazowy powoduje, według prawodawcy unijnego, niejednolite stosowanie zasad określania miejsca opodatkowania usług w ramach Wspólnoty.

W związku z doprecyzowaniem pojęcia systemy gazowe oraz wprowadzeniem regulacji w zakresie miejsca świadczenia usług dostaw i importu energii cieplnej i chłodniczej analogicznych do gazu i energii elektrycznej istnieje konieczność zmiany w art. 281 ustawy VAT poprzez określenie, że w przypadku świadczenia na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu poza terytorium Wspólnoty, usług: polegających na zapewnieniu dostępu do systemów gazowych znajdujących się na terytorium Wspólnoty lub jakiegokolwiek sieci połączonej z takimi systemami, dostępu do systemu energii elektrycznej, dostępu do sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej lub transportu lub przesyłu przez te systemy lub sieci a także świadczenie innych usług bezpośrednio z nimi związanych - miejscem świadczenia usług jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu.

1.7. Odliczenia podatku VAT od wydatków związanych z nieruchomością wykorzystywaną zarówno do celów prowadzonej działalności gospodarczej, jak i do celów prywatnych podatnika lub jego pracowników

Dyrektywą Rady 2009/162/UE, którą należy implementować do krajowego porządku prawnego, wprowadzono regulację, zgodnie z którą w przypadku nieruchomości stanowiącej część majątku przedsiębiorstwa danego podatnika i wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez tego podatnika działalności, jak i do celów innych niż prowadzona przez podatnika działalność, VAT od wydatków związanych z taką nieruchomością podlega odliczeniu zgodnie z zasadami określonymi w art. 167, 168, 169 i 173 dyrektywy 2006/112/WE, wyłącznie do wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość została wykorzystana do celów działalności prowadzonej przez podatnika.

Każda zmiana w stopniu wykorzystania nieruchomości do działalności gospodarczej, zgodnie z tym przepisem dyrektywy, powoduje konieczność skorygowania podatku naliczonego przy jednoczesnym odstąpieniu od postanowień art. 26 dyrektywy 2006/112/UE.

Art. 8 ust. 2 ustawy VAT implementuje postanowienia art. 26 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej. Jednak, w związku ze zmianą ww. dyrektywy i wprowadzeniem szczególnego trybu odliczeń podatku naliczonego w przypadku nieruchomości (art. 168a) wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez podatnika działalności, jak i do celów prywatnych, regulacja zawarta w art. 26 ww. dyrektywy w przypadku nieruchomości - przestała mieć zastosowanie. Podkreślić bowiem należy, że dodany przez dyrektywę Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE art. 168a przewiduje obowiązek określenia wysokości udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość została lub zostanie wykorzystana do celów prowadzonej przez podatnika

działalności gospodarczej, jak również regulacja ta nakłada obowiązek zmiany tego udziału procentowego (i dokonania odpowiedniej korekty podatku) w każdym przypadku zmian w stopniu wykorzystania tej nieruchomości.

Mając na uwadze powyższe, przede wszystkim, należałoby w art. 86 ustawy VAT dodać przepis, który doprecyzowałby ogólną zasadę w zakresie prawa do odliczenia w przypadku wydatków na nieruchomości. Projektowany przepis powinien przewidzieć, że w przypadku nakładów ponoszonych na nabycie, w tym na nabycie praw wieczystego użytkowania gruntów, oraz wytworzenie nieruchomości, stanowiącej majątek przedsiębiorstwa danego podatnika, wykorzystywanej zarówno do celów prowadzonej przez tego podatnika działalności gospodarczej, jak i do celów innych, w tym w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników – których nie da się w całości przypisać działalności gospodarczej, podatek naliczony powinien zostać obliczony według udziału procentowego, w jakim dana nieruchomość wykorzystywana jest do celów działalności gospodarczej.

Ponadto, w związku z koniecznością wprowadzenia rozwiązań, dotyczących obowiązku korekty, w odstępstwie od postanowień art. 8 ust. 2 ustawy VAT, w przypadku zmiany stopnia wykorzystania nieruchomości, proponuje się w dziale IX ustawy VAT (Odliczenie i zwrot podatku. Odliczanie częściowe) dodanie art. 90a określającego, że w przypadku, gdy w ciągu 120 miesięcy, licząc od miesiąca, w którym nieruchomość stanowiąca majątek przedsiębiorstwa podatnika została przez niego oddana do użytkowania, nastąpi zmiana w stopniu wykorzystania tej nieruchomości do celów działalności gospodarczej, podatnik w drodze odstępstwa od art. 8, dokonuje korekty podatku naliczonego przy ich nabyciu lub wytworzeniu. Korekty podatku odliczonego dokonuje się w deklaracji za okres rozliczeniowy, w którym nastąpiła ta zmiana, w kwocie proporcjonalnej do pozostałego okresu korekty. Jeżeli podatnik wykorzystuje tę nieruchomość w działalności gospodarczej również do czynności zwolnionych od podatku bez prawa do odliczeń, korekta, o której mowa w zdaniu pierwszym i drugim powinna uwzględniać proporcję określoną w art. 90 ust. 3 – 10 zastosowaną przy odliczeniu.

1.8 Zmiany uwzględniające wyrok TSUE z dnia 22 grudnia 2008r. w sprawie C-414/07 Magoora sp. z o.o.

Po ww. wyroku TSUE, Minister Finansów wydał wskazaną w części I w pkt 2.9. interpretację ogólną z dnia 13 lutego 2009r. uwzględniającą tezy ww. wyroku. Istnieje jednak konieczność wprowadzenia stosownych zmian w ustawie VAT tak, aby wykładnia przepisów określających prawo do odliczenia podatku w ww. przypadkach wynikała bezpośrednio z ustawy. Zatem, zmiany w ustawie VAT związane z ww. wyrokiem TSUE powinny uwzględnić ww. interpretację ogólną. Zmieniając ustawę VAT w kontekście realizacji ww. wyroku należy zwrócić uwagę na wpływ zastosowania wykładni zawartej w ww. wyroku Trybunału na sytuację na rynku motoryzacyjnym.

W zakresie zmian proponuje się wprowadzić w obowiązujących art. 86 i 88 ustawy VAT takie rozwiązania, które objęłyby prawem do pełnego odliczenia pojazdy samochodowe o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg, w odniesieniu do których na podstawie świadectwa homologacji producenta lub importera dla danego typu pojazdu samochodowego wynika, że nie jest to samochód osobowy. Pojazdy te korzystały bowiem z prawa do takiego odliczenia przed przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej, tj. do dnia 30 kwietnia 2004 r. na podstawie przepisu art. 25 ust. 1 pkt 2 i 3a ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, z późn. zm.) oraz § 10 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 marca 2002 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 27, poz. 268, z późn. zm.).

1.9. Opodatkowanie okazjonalnych przewozów świadczonych przez przewoźników zagranicznych

W związku z wyrokiem TSUE C-311/09 proponuje się uchylić przepisy ustawy dotyczące możliwości szczególnego rozliczania podatku przez podmioty zagraniczne świadczące na terytorium Polski okazjonalne przewozy drogowe osób pojazdami zarejestrowanymi za granicą. Wprowadzając ogólne zasady opodatkowania podatkiem od towarów i usług przewozów okazjonalnych wykonywanych przez przewoźników zagranicznych proponuje się uchylić ust. 22 w art. 29 ustawy VAT, wprowadzić uwzględniającą to zmianę w ust. 1 tego artykułu oraz uchylić ust. 13 i 15 w art. 99 ustawy VAT.

Ponadto w art. 96 w kolejnym ustępie w celu zapewnienia możliwości egzekwowania tego podatku od podmiotów zagranicznych proponuje się zobowiązać kierującego pojazdem do posiadania potwierdzenia zarejestrowania tego podmiotu jako podatnika VAT czynnego tj. proponuje się wprowadzić zapis, że w przypadku świadczenia usług międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi poza terytorium kraju przez podatników mających siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, lub miejsce zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju, kierujący pojazdem w trakcie wykonywania tych przewozów na terytorium kraju jest obowiązany do posiadania potwierdzenia zarejestrowania tego podmiotu jako podatnika VAT czynnego.

Konsekwencją ww. zmiany będą zmiany w ustawie o transporcie drogowym, polegające na przyznaniu określonym organom kompetencji w zakresie kontroli posiadania potwierdzenia rejestracji jako podatnika VAT ww. podmiotów oraz zobowiązania organów dokonujących kontroli drogowych do przekazania Naczelnikowi Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście informacji o nieposiadaniu w autobusie potwierdzenia rejestracji jako podatnika VAT podmiotu zagranicznego.

W związku z tym w ustawie o transporcie drogowym proponuje się, aby kierowca pojazdu samochodowego wykonując działalność w zakresie międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi poza terytorium

kraju był obowiązany mieć przy sobie i okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli potwierdzenie zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego, podatnika mającego siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności, lub miejsce zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju świadczącego ten przewóz (regulację proponuje się umieścić w art. 87 w ust. 1). Ponadto po art. 90a ustawy o transporcie drogowym proponuje się dodać następujący artykuł określający, że w przypadku gdy podczas kontroli drogowej zostanie stwierdzone naruszenie obowiązku posiadania w pojeździe dokumentu, o którym mowa w proponowanym wyżej artykule (dodanym art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy o transporcie drogowym), uprawniona osoba, o której mowa w art. 89 ust. 1, jest obowiązana niezwłocznie powiadomić o powyższym Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, wskazując podmiot wykonujący przewóz, termin przewozu, ilość przewożonych osób oraz informacje dotyczące trasy przewozu.

2. Upoważnienia do wydania aktów wykonawczych, z uwzględnieniem organu właściwego do wydania rozporządzenia, zakresu spraw przekazywanych do uregulowania w rozporządzeniu oraz wytycznych dotyczących jego treści

Wprowadzane zmiany nie powodują konieczności wprowadzenia odrębnego upoważnienia do wydania aktów wykonawczych.

3. Sprawy dotyczące odpowiedzialności karnej, z uwzględnieniem określenia rodzaju czynu zabronionego przez projektowaną ustawę (przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie albo wykroczenie skarbowe), znamion czynu zabronionego i rodzajów kar, środków karnych lub innych środków o charakterze karnym, a także spraw dotyczących odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Proponowane zmiany nie wymagają wprowadzenia przepisów o odpowiedzialności karnej lub karno-administracyjnej.

4. Sprawy dotyczące wpływu projektowanej ustawy na stosunki powstałe pod działaniem ustawy albo ustaw dotychczasowych (przepisy przejściowe)

4.1 W zakresie opodatkowania samochodów proponuje się wprowadzenie, na okres przejściowy do dnia 31 grudnia 2012 r., regulacji polegającej na ograniczeniu w odliczaniu podatku naliczonego od pojazdów samochodowych objętych derogacją, o której mowa w części I 3.2 oraz wyłączenia od podatku od towarów i usług w przypadku wykorzystywania tych pojazdów do celów prywatnych, jak również wyłączenia prawa do odliczenia podatku naliczonego od zakupu paliwa do napędu pojazdów objętego procedurą konsultacji z Komitetem ds. VAT.

4.1.1. Zmiany regul odliczeń podatku od nabywanych samochodów, przy uwzględnieniu odstępstw od dyrektywy VAT., o które w świetle procedur zawartych w dyrektywie ubiega się Rzeczpospolita Polska.

W przypadku tych pojazdów, których konstrukcja (podobnie jak i samochodów osobowych bez tzw. „kratki”) pozwala na łatwe wykorzystywanie ich również dla celów niezwiązanych

z prowadzoną działalnością (samochody te służą bowiem zwykle również do celów prywatnych) istnieje pełne prawo do odliczenia podatku od towarów i usług. Projektowane zmiany nie powinny jednak ograniczać się jedynie do przyjęcia rozwiązań uwzględniających tezy wyroku TSUE w sprawie C-414/07. Taka zmiana pogłębiłaby bowiem tylko zróżnicowanie pod względem podatkowym modeli samochodów, które konstrukcyjnie i funkcjonalnie są samochodami osobowymi. Istnieje zatem konieczność wprowadzenia przepisów ograniczających odliczenie podatku przy nabyciu pojazdów z tzw. „kratką” oraz paliwa wykorzystywanego do ich napędu w zakresie ograniczenia w odliczeniu podatku naliczonego od pojazdów samochodowych objętych ww. derogacją oraz wprowadzenie braku konieczności rozliczania podatku od towarów i usług w przypadku wykorzystywania tych pojazdów do celów prywatnych.

Zaproponowane rozwiązania wynikające z przedmiotowej derogacji powinny obowiązywać przez okres analogiczny, jak rozwiązania dotyczące ograniczenia prawa do odliczenia podatku z tytułu zakupu paliwa do tych pojazdów, konsultowane z Komitetem ds. VAT, tzn. do końca 2012 r.

Uwzględniając proponowane rozwiązania wynikające z derogacji w zakresie ograniczenia prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia pojazdów samochodowych nią objętych istnieje potrzeba wprowadzenia do ustawy VAT:

- 1) rozwiązań zakładających ograniczenie prawa do odliczenia do 60 % kwoty podatku naliczonego - nie więcej jednak niż 6000 zł, z tytułu nabycia, w tym wewnątrzwspólnotowego, oraz importu pojazdów samochodowych, nabycia usług, zgodnie z umową najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze, których przedmiotem są pojazdy samochodowe, inne niż osobowe, o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, z wyjątkiem pojazdów, które co do zasady przeznaczone są do działalności gospodarczej:
  - samochodów, które są przedmiotem odprzedaży lub oddania w odpłatne używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze i używane są do tych celów przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy,
  - pojazdów, które w oparciu o kryteria określone w art. 86 ust. 4 pkt 1 – 4 ustawy VAT, pozwalają uznać je za pojazdy służące zasadniczo do przewozu ładunków,
  - pojazdów specjalnego przeznaczenia (np. pomoc drogowa, ładowarka, pojazd pogrzebowy), określonych w art. 86 ust. 4 pkt 5 ustawy VAT,
  - pojazdów, które konstrukcyjnie przeznaczone są do przewozu co najmniej 10 osób łącznie z kierowcą.
- 2) wyłączenie od podatku od towarów i usług dla usług polegających na wykorzystywaniu przez podatnika VAT pojazdu samochodowego objętego ograniczeniem odliczenia na cele

niezwiązane z prowadzoną działalnością, co stanowiłoby ułatwienie dla podatników (np. w zakresie prowadzenia ewidencji), gdyż uwolniłoby ich od określania jednostkowego wykorzystania pojazdu do celów związanych z działalnością gospodarczą, jak i nie służących tej działalności.

Projektowane przepisy dotyczące ograniczonego prawa do odliczenia podatku, o których mowa powyżej, oraz wyłączenie od naliczania VAT (pkt 2), nie miałyby zastosowania do samochodów będących przedmiotem umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, w stosunku do których, przysługiwało podatnikowi, zgodnie z przepisami o podatku od towarów i usług, obowiązującymi, przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego, o kwotę podatku naliczonego od czynszu (raty) lub innych płatności wynikających z takiej umowy. Projektowane przepisy w tym zakresie, miałyby zastosowanie w odniesieniu do umów, zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanych zmian, bez uwzględniania zmian w tych umowach, po wejściu w życie projektowanej zmiany ustawy, oraz pod warunkiem, że umowy te zostałyby zarejestrowane we właściwym urzędzie skarbowym najpóźniej 30. dnia licząc od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy w życie. Celem projektowanych przepisów przejściowych jest zachowanie praw nabytych w zakresie odliczania podatku od towarów i usług w odniesieniu do pojazdów samochodowych, o których mowa w przepisach o podatku od towarów i usług obowiązujących przed dniem wejścia w życie projektowanych regulacji oraz w ww. interpretacji ogólnej Ministra Finansów, będących przedmiotem umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innej umowy o podobnym charakterze, bez uwzględniania zmian w tych umowach, zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy i pod warunkiem ich zarejestrowania, o czym mowa wyżej, co wyeliminowałoby ewentualne zarzuty podatników w zakresie naruszenia tych praw. Nabyte prawa nie dotyczą zakupu bieżącego paliwa do napędu takich pojazdów, zatem przepis przejściowy umożliwiający odliczenie przy m.in. leasingowanych pojazdach, nie obejmowałby możliwości odliczania podatku przy nabyciu paliwa do ich napędu.

4.1.2 Wyłączenie prawa do odliczenia podatku naliczonego od zakupu paliwa do napędu niektórych pojazdów samochodowych.

Proponuje się, aby w związku z przeprowadzoną w dniu 30 września 2009r. konsultacją z Komitetem ds. VAT (co stanowi wypełnienie wymogu formalnego, określonego w art. 177 dyrektywy 2006/112/WE do wprowadzania przedstawionego rozwiązania - o którą Polska wystąpiła w związku z sytuacją ekonomiczną kraju) w kwestii wyłączenia podatnikom podatku VAT prawa do odliczenia podatku od towarów i usług od zakupu paliwa wykorzystywanego do napędu niektórych pojazdów samochodowych, wprowadzić na okres 2 lat regulację, która objęłaby tym wyłączeniem również paliwa do napędu pojazdów samochodowych o dopuszczalnej ładowności powyżej 500 kg i o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, z wyjątkiem pojazdów, które co do zasady przeznaczone są do działalności gospodarczej:

- samochodów, które są przedmiotem odprzedaży lub oddania w odpłatne używanie na podstawie umowy najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze i używane są do tych celów przez okres nie krótszy niż sześć miesięcy,
- pojazdów, które w oparciu o kryteria określone w art. 86 ust. 4 pkt 1 – 4 ww. ustawy VAT, pozwalają uznać je za pojazdy służące zasadniczo do przewozu ładunków,
- pojazdów specjalnego przeznaczenia (np. pomoc drogowa, ładowarka, pojazd pogrzebowy), określonych w art. 86 ust. 4 pkt 5 ustawy VAT,
- pojazdów, które konstrukcyjnie przeznaczone są do przewozu co najmniej 10 osób łącznie z kierowcą.

Powyższe ograniczenie obowiązywałoby do dnia 31 grudnia 2012 r.

Proponowane rozwiązanie wprowadziłoby zatem analogiczne ograniczenia w odliczaniu podatku od paliwa do napędu samochodów z tzw. „kratką” jak obowiązujące do samochodów osobowych.

Proponowany przepis przejściowy odpowiadałby co do zasady obowiązującemu obecnie rozwiązaniu, zawartemu w art. 88 ust. 1 pkt 3 ustawy VAT. Jednocześnie wprowadzenie tego rozwiązania w przepisie przejściowym wypełniłoby warunki zastosowania tego rozwiązania zgodnie z art. 177 ww. dyrektywy 2006/112/WE.

5. Sprawy dotyczące przepisów dostosowujących

Brak konieczności wprowadzenia.

6. Przewidywany termin wejścia w życie projektowanej ustawy lub jej poszczególnych przepisów

Z uwagi na fakt, że dyrektywa Rady 2009/162/WE zobowiązuje państwa członkowskie do wprowadzenia zmian wynikających z postanowień jej przepisów od dnia 1 stycznia 2011r. proponuje się, aby był to termin wejścia w życie projektowanej zmiany ustawy.

III OCENA PRZEWIDYWANYCH SKUTKÓW (KOSZTÓW I KORZYŚCI) SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH REGULACJI

1. Analiza wpływu projektowanej ustawy, w szczególności na:

1.1 sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowana ustawa będzie miała wpływ na dysponentów budżetowych przede wszystkim w zakresie opodatkowania samochodów, w przypadku wprowadzenia zmian wynikających z derogacji w zakresie ograniczenia w odliczaniu podatku naliczonego od zakupu pojazdów samochodowych objętych derogacją oraz przeprowadzonej konsultacji w zakresie ograniczania

odliczenia VAT przy zakupie paliwa do napędu ww. pojazdów i wprowadzenia w związku z tym stosownych przepisów przejściowych, ujemne skutki budżetowe wynikające z realizacji ww. wyroku w sprawie C-414/07 Magoora sp. z o. o., które dla 2011 r. w stosunku do 2008 r. oszacowane zostały na poziomie około 1 800 mln zł byłyby wyeliminowane.

1.2 rynek pracy

Realizacja projektowanego aktu nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

1.3 konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Z uwagi na doprecyzowujący charakter zmian przepisów ustawy VAT nie przewiduje się wpływu projektu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw z wyjątkiem przepisów w zakresie opodatkowania samochodów. Przewiduje się, iż proponowane rozwiązania w zakresie samochodów mogą wpływać na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Charakter proponowanych zmian, dotyczących wprowadzenia ograniczenia w zakresie ograniczenia w odliczaniu podatku naliczonego od zakupu pojazdów samochodowych oraz paliwa do ich napędu może wpływać na funkcjonowanie przedsiębiorstw, gdyż bez niej może dojść do zakłóceń na rynku sprzedaży nowych samochodów z uwagi na niepożądane zróżnicowanie pod względem podatkowym samochodów.

Ponadto, wprowadzenie ograniczenia odliczania podatku VAT zwiększy koszty prowadzenia działalności przedsiębiorstw, które posiadają samochody z „kratką”. Zrównana zostanie ich sytuacja na rynku z przedsiębiorstwami posiadającymi samochody osobowe.

1.4 sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie wpłynie na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Projekt ustawy zostanie poddany konsultacjom społecznym równoległe z uzgodnieniami zewnętrznymi.

Projekt założeń do ww. ustawy – zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów zgodnie ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).